

Propovijed 18.11.14.

Zakej je bio malen rastom, bio je mali čovjek, neki bi rekli „patuljak“. Možemo pretpostaviti da je zbog te fizičke mane bio potlačen, da su mu često drugi, jači i veći od njega, govorili gdje i kako da stane i kako da se ponaša. Taj maleni čovjek, upravo smo čuli, zauzima stav – želi vidjeti Isusa. Zbog toga se penje na drvo. Svi oni koji su mu prije diktirali gdje mu je mjesto, sada samo mogu raširenih očiju i otvorenih usta gledati kako njegova odlučnost uistinu rađa plodom – Isus ga uočava te najavljuje da će doći na objed u njegovu kuću. Zamislite kolika je to milost; dočekati Isusa u svojoj kući!

Tako malen i neznatan bio je i Vukovar, koji prije 20-tak godina nije dopustio da mu diktiraju gdje mu je mjesto. Za svoju slobodu i neovisnost borio se do krvi. U očima svijeta taj je grad srušen, ljudi su ginuli i protjerani iz svojih domova, ali istina je da je to grad pobjede – prekretnica koja je preokrenula mnoga srca. Danas je uobičajeno čuti sintagmu „žrtva Vukovara“. Doista, Vukovar i njegovi stanovnici bili su žrtve nasilja, razaranja, bili su poniženi, zatočeni i ubijani, ali su time posadili sjeme čije plodove danas možemo vidjeti.

Plod te žrtve je sloboda koju imamo i na kojoj Bogu zahvaljujemo. Teško je i nezahvalno govoriti o tom herojskom činu, o borbi za Vukovar, jer se čini da, što god kažemo, zapravo ograničava veličinu iskazane žrtve. Dok mi ljudi zastajemo i mislimo odlazimo do ljudi koje je pogodio taj ratni vihor, Gospodin Isus posjećuje njihova srca.

Kao što je nakada posjetio Zakeja u njegovu domu, Gospodin posjećuje Vukovar. On dolazi na vrata tog razorenog grada želeći zagrliti svakog stanovnika i reći: Danas ću boraviti u tvom domu – jer si ustao, pokazao stav i ostao vjeran. Isus želi doći do svake uplakane udovice i majke koja je izgubila dijete, utješiti je i dati joj do znanja da su njeni volji pravi heroji. Želi susresti mlade koji su u ratu bili djeca i reći im da njihovo djetinjstvo nije izbrisano ratom, jer ih čeka nagrada na nebesima. On prima u zagrljaj sve one koji su izgubili svoj život braneći živote svojih obitelji. Isus vidi njihovu žrtvu koja je s ljubavlju prinesena. Svaka žrtva koja je s ljubavlju prinesena nikada neće ostati bez ploda. A najveća je žrtva i najveća ljubav na koju nas Isus poziva – dati svoj život za prijatelje, obitelj, voljene. Upravo su to učinili heroji Vukovara u svojoj nesebičnosti. Kao da su rekli: Ako je pitanje toga da ja umrem kako bi moja obitelj i zemlja živjele – pristajem na to!

I tako se obistinjuje Isusova riječ: „Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje.“ (Iv 15,13) Danas smo u mislima sa svima koji su izgubili svoje voljene, te im sa sigurnošću možemo reći – Gospodin Isus nije vas zaboravio! Nagradit će žrtvu vaše voljene osobe i doći će i ostati kod vas. Otvorite mu vrata i pustite ga u svoja srca, jer njegova ljubav mijenja život na bolje. Naš je zadatak naučiti nešto iz nevolje Vukovara, isto kao što možemo naučiti od Zakeja. Trebamo svim srcem slijediti ono što je dobro i činiti dobro unatoč tome što nas drugi žele u tome spriječiti. Također, velika je pouka da se isplati učiniti žrtvu, bila to i mala žrtva, za one koje volimo, jer Isusovo je obećanje da će doći boraviti u našem domu i da će nas obradovati nagradom na nebesima.